

KEVEVÁRA

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben egész évre 9 kor. 60 f., fél évre 4 kor. 80 f., negyed évre 2 kor. 40 f.

Vidékre . . . 10 korona, . . . 5 korona, . . . 2 kor. 50 f.

— Egyes szám ára: 20 fillér. —

JAKABFY ERNŐ DR.

Felelős szerkesztő:

Kiadóhivatal, hová az előfizetések és hirdetések is küldendők:
Oberläuter Róbertné könyvnyomdája, Kevevára.

A lap szellemi részét illető közlemények „KEVEVÁRA” szerkesztőségére intézendők.

A polgári őrsereg.

Andrássy Gyula gróf cikke a polgárőrségről:

A maihoz hasonlítható harcok véres küzdelmekben gazdag ezeréves történelmünk sem jegyzett föl. A tatár és a török óriási tömegekkel támadt ránk nem egyszer, de annyi ellenség olyan gyilkos fegyverrel sohasem tört a magyar határ felé, mint most északon és délen. De olyan jól szervezett, olyan hatalmas erő sem védett a multban, mint véd jelenleg. Szent László és Mátyás király győztes hadai eltörpülnek azon seregek mellett, amelyek ma bámulatos vitézséggel küzdenek értünk.

Sok az ellenségünk, de hatalmas szövetségünkkel együtt, egy hiszem, legyőzhetetlenek vagyunk, ha mindvégig egy akarat fog áthatni: az az akarat, hogy győzzünk és minden körülmények közt, a sors csapásai szét, is férfiasan kitartunk és összetartunk.

Ügyünk igazságos és rut táma-

dás kényszerítette a békés nemzetet azon háboru iszonyaiba, amelytől függ egész jövőnk és talán fenmaradásunk is. Ezért vegye ki mindenki részét a jelenlegi erőfeszítésből. Válgék köztudattá, hogy szegény tétlennek lenni.

Az egoista mindig silány lény, de a mai viszonyok között különösen megvetendő és még azt a kenyeret sem érdemli meg, amelyet eszik.

Persze ezzel nem azt értem, hogy menjen minden férfi a harcba. Nem mindenki képes a harci szolgálatra s a hadsereg számát a létező keretek, a fegyverek és felszerelések ugys korlátozzák. Különben otthon is szükség van dolgozó kezekre, a közgazdaság tevékenységére, arra a sokféle szervező, ápoló és támogató kisegítő munkára, amely hadseregünk győzelmét elősegíteni, katonáink szenvedéseit enyhíteni hivatott; az otthonmaradt családokat is fenn kell tartani. A nemzetnek élni kell otthon is, erőt kell gyűjteni a további harcra. A közbiztonságnak szilárdnak kell lennie, a közigazgatás

minden ágának gyorsan és kifogástalanul kell működnie. Sok tekintetben nehezebb és nagyobb munkát kell végeznie mint máskor. Őnbizalommal telt, erélyes társadalomra van szükség, amely tud önmagán segíteni: amely a gazdasági gépezet hiányait önkéntes munkával pótolni tudja.

A békés polgár is szolgálhatja tehát legfőbb célunkat, a győzelmet és kiveheti részét azon küzdelemben, amelyben az első, a legdicsőbb szerep ugyan természetesen a katonaságé, amelyből azonban senki sincs kizárva, aki áldozni és fáradni tud és akar. Ezer és ezer különféle olyan feladatok várnak otthon megoldásra amelyekben a legkülönbözőbb tehetségek, egyéniségek, a legkülönbözőbb életviszonyu férfiak és nők egyaránt részt vehetnek.

Uj ilyen működési tér nyílik meg a polgári őrség megalakulásával is, amelynek főfeladata a katonaság vállairól levenni azt a munkát, amelyet a polgárság is teljesíteni képes és átvenni azt az őrszolgálatot

TÁRCA.

— ** —
János úr!

Ujra csend. Most János úr szólal meg. — Te Kálmán! Én minden vagyonom az öcsémre hagynom. Már meg is csináltam a végrendeletem, melyben öt tettem egyedüli örökösömnek!

A két öreg jelentőségteljesen összemosolygott. Veres bort töltött a poharakba, összezseendítették és ittak.

— Node most már vagy lámpát gyújtok, vagy pedig ide be jöttök gyerekek — szólta ki Klári apja. Uzonánál többek közt a sportokról is beszélgettek.

— Igaz! Tud korcsolyázni? — kérdezte Ducit Veresné. Ducit nagyot nyelt és egész belevörösödött mikor azt mondta, hogy . . . Igen. Hazudott. Életében még talán háromszor sem volt a jégen, de azért meg ígérte, hogy másnap eljön Kláriért, együtt mennek le a jégre és majd megtanítja izezni.

Klárának csatolta fel a korcsolyáját.

— Legyen szives nyujtsa csak a karját — kérte Klári Ducit — mert tudja ez a legnehezebb nekem mindig, míg

innen a jégig eljutok.

— Kérem parancsoljon — udvariaszkodott Ducit. Elég ügyesen vezette őt le a jégig korcsolyával a lábán!

Klári álmodva mondta:

— Látja ilyen férfit szerettem volna már régen mint maga, akire az ember egész bátran rábízhatja magát, mert nem kell félni, hogy elesik.

Leérték a jégre.

No jöjjön szólt Klári és már nyujtotta is a kezét Ducit felé. Ducit egy két ügyetlen mozdulat után estében kapta el Klári kezét és őt is magával rántotta.

Ducit lángvörös arccal kapaszkodott fel.

Oh — kérdé gunyos mosollyal Klári hát csak így tud maga korcsolyázni? No ez szép!

Ducit egyre csak azt hebegte . . . pardon . . . bocsanat.

— Nincs bocsanat — szólt Klári a megsértett nők büszkeségével. Maga hazudott, így tehát vége köztünk mindennek. Én csak talpig becsületes férfiakkal állok szóba. Csak arra kérem még, hogy kíméljen meg attól, hogy köszönését fogadom kellesen. — azzal faképnél hagyta Ducit

és keccesen siklott tova, akár egy tündér.

Ducival forgott az egész jégpálya, az egész világ. Nem tudta, hogy mit csináljon, de mikor látta, hogy Klári még csak vissza sem néz, lecsatolt és elkese-redetten indult haza.

Otthon pakkolt.

— Bácsi én már haza megyek, mert sürgős dolgom akadt.

— Hh. Hát Veresékhez el sem mégy búcsúzni!

— Nem! — szólt Ducit könnyes szemekkel. Töltök már elbúcsúztam. János úr már sejtette, hogy valami történt. De nem kérdezte.

Csak annyit mondott.

— Hát akkor eredj fiam Isten hírével.

Mikor a kocsia vasúthoz vitte őket, János úr elméjében megelenevedtek a régi emlékek. Elszorult a szíve. Most két napja mikor jött az öccse, még mily szép reményei voltak. És ime most ez mind mind összetörve, szeszszuzva.

Hiába való munka volt tehát. Mégsem tudta elérni amit akart, mégsem nyeri meg a fogadást. Könnyek szöktek a szemébe.

amely jelenleg katonáink ezreit köti le és ezzel lehetővé teszi, hogy a katonaság tulajdonképeni hivatalának éljen, — hogy kiképzésben részesüljön. E munkára mindenki vállalkozhatik, aki a hét egy napját képes a köznek szentelni és pár órai őrszolgálatot elbir.

E munka legtöbbszörre unalmas lesz, csak járkálás és szorgos megfigyelésből fog állani, de azért, mégis csak az vállalkozók rá, aki kész szükség esetében életét is kockáztatni, mert kötelessége lesz a védelmére bizott katonai fontossággal bíró műtárgyakat esetleges ellenséges orvadtámadásokkal szemben megoltalmazni és a védelmére bizott helyek között az előírt rendet fenntartani.

E főfeladaton kívül az őrség arra való lesz, hogy esetleg zavargások esetében a közbiztonság fenntartásában segítkezzék — persze csak azon tagjaival, akik erre eleve kötelezik magukat.

Látni tehát, hogy nem sportból, nem műkedvelő időtöltésről lesz szó, hanem esküvel megpecsételt katonai fegyelem alatt végzett, komoly kötelezettségteljesítésről, arról hogy a polgár legjobb tudása és képessége szerint hősi hadseregünk feladatait könnyítse és szükség esetében saját városának nyugalalmát, belső rendjét ön maga védje meg.

Gondolja meg mindenki jól, mielőtt leköti magát, de tartson ki ernyedetlenül a már vállalt munkában, mondjon le a szükséges mértékig a kényelemtől, ne válogasson többé időben és helyben, csak egy kötelességet ismerjen: a vállalt teendőket pontos, lelkiismeretes, engedelmes teljesítést.

Tudom, hogy a polgárságban a nemzet nem fog csalódní, tudom, hogy a mai komoly órákban mindig és mindenben a helyzet magaslatán lesz. Senki se felejtse el, hogy bármily szerény legyen, bármily igénytelen valamely szerepkör, az, aki kötelességeit, a vállalt munkát becsülettel végzi, jól lelkiismerettel mondhatja

Duci észre vette.

Sír a bácsi kérdé? — kérdé.

János ur, többet már nem tudott mondani, mert toroka elszorult.

Nem fiam . . . csak az a nagy hideg csípi a szememet.

A napokban az újságban olvastam, hogy Koos Duci a műkoresolyázás világbajnoka, oltárhoz vezette Onody Veres Klárát.

Mégis csak megnyerte tehát a fogadást és újra boldog volt János ur!
Vége.

Felhívás.

Felkérem a helybeli t. c. hólgyeket, hogy hadbaszállt katonáink részére hósapkákat, térd és érmelegítőket, haskötőket készítsenek. A szükséges katonapamut beszerzésére felajánlott összeget kérem kezeimhez juttatni.

Tisztelettel:
Wenner Miklós
isk. igazgató.

majd, hogy ő is részt vett abban az óriási erőfeszítésben, amelynek sikerétől függ nemzetünk léte.

Senki se nézze azt, hogy nagy, dicőségteljes, feltűnő-e a feladat, amelyet a körülmények ráruháznak, ne cifra uniformis, rang és megkülömböztetés után vágyódjék, de végezze lelkesen, teljes erővel, becsületesen mindazt, amit vállalt s vállalkozzék mindenre, amit teljesíteni képes, amivel bármely parányit használhat. Sok kis erő vállalt munkálata csodát művelhet, sok kis erő eredője hatalmas ószhatásra képes. A szerény munkára is szüksége van a köznek s aki a mai megpróbáltatás perceiben vonakodik alárendeltek tevékenységtől: az más jelentősebb munkára sem volna való és érdemes, mert nála a húságot a hazafiság háttérbe szorítani nem bírta.

Ma éli a magyar faj hosszu létének egyik legfontosabb perocét. amit ma elmulasztunk, azt többé sohasem tehetjük jóvá s amit eddig elmulasztott és hibázott, azt most helyre hozhatja mindenki.

Annyi becsületes lesz a mai generációnak, utodaink és a világtörténelem előtt, amennyi hazafiságot ma tanusit. A nemzet azt várja összes tagjaitól, hogy mindenki töltse ki a sors által a közérdek tekintete által megszabott munkakört hivalkodás versengés, stréberkedés nélkül, kizárólag azon célból, hogy használjon azon nemzetnek, melynek része, melynek mindenét csökköni; s ha a várakozásban nem fogunk csalódní, akkor dicsőség és siker fogja mai küzdelmünket betetőzni, akkor méltó utódai leszünk azoknak, akik hazánkat számtalan veszély és nehézség közepette óriási szenvedés és áldozat árán a mai napig fenntartották.

Önkéntes katonáink.

Eddigélí hadseregünkbe hazaszereztetből és a háború iránti lelkesedéssel a következő fiatal emberek léptek be önként katonáink: Balán György, Budimlies Brankó, Lórenc Mór, Widmer István, Vakár György kevevárai és Margán György homokosi lakosok.

Derek fiúk, kik átérzik a haza hívó szavát és derék szülők, kik önkéntes bejegyzésükkel adják át gyermekeiket a haza védelmére.

Képviselet van velük különbség nélkül járásunk minden nemzetisége és előre látható, hogy az ő szép példájukat még számosan fogják követni, mi pedig örömmel és szeretettel fogjuk kísérni őket.

Az új üstökös.

Nagyvészek, rendkívüli események háborúsvilág hirdetője: az üstökös kellő időre megjelent. A Delevan-féle üstökösről van szó, amelyről Fenyő Gyula jézustársasági atya, a Havnald-obszervatórium vezetője, mint Kalocsáról jelentik, a következőket mondja: Az üstökös, amelyet a csillagászok már a múlt év óta észlelnek most már szabad szemmel is jól látható és közönséges távcsövel érdekes látványul szolgál. Jelenleg a Göncölszekértől kissé jobbra áll és könnyen felismerhető. A távcsöben szép csóvát mutat, magva aránylag nagy, de ködösen elmosódott. Fénye októberben még növekszik, mert csak a jövő hónap 24-én megy át a napközélen.

Kevevárai szerb ajkú polgárságunk

e héten az ágyú sarkányok bömlő tusája és tüzet okadó harcok tombolása alkalmából loyális érzelmeik kifejezésül a következő üdvözlő táviratot küldötték Joanovich Sándor kormánybiztosunk ő méltóságához

Méltóságos Kormánybiztos Ur!

Kevevára szerb ajkú polgársága nevében bátorodunk innen, az ellenséges útegek uralta vidékről biztosítani Méltóságos Uraságot, hogy a kitört háborús veszéllyel szemben, az itteni szerb ajkú polgárság továbbra is egyaránt hű marad úgy a legmagasabb trónhoz, mint a szeretett hazájához. Méltóságos névünkben a legilletékesebb helyen is kijelenteni, hogy az itteni szerb lakosság életét, vérét és vagyonát bármikor felajánlja a legmagasabb trón és a szeretett haza oltárára. Éljen a király! Éljen a haza! Éljen a Méltóságos Kormánybiztos Ur!

Szép és alkalmoszerű megnyilatkozása volt ez érzelmeinknek. Bár kevevárai szerb ajkú testvéreink az előzőleg lezajlott kritikus napokban oly fényes próbáját és tanúbizonyságát adták tettkében is királyhűségüknek és hazaszeretettüknek, hogy az szebben beszél minden szófeles Kevevára történetében el nem múlt dicsőségük marad, melylyel követendő példát állítottak többi közsegeink szerb ajkú népének is.

Steckenperd- liliumtejszappan

Bergmann & Co. cégtől Tetschen s/bübe

egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvendő szeplő ellen való elismert hatásánál fogva s a bőr — es szépség gondozásában való föltűnő hatatlanságáért. Ezernyi elismerőlevél! Sok legnagyobb kitüntetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ügyeljen nyomatékosan a Steckenperd védőjegyre és a cég helyes nevére! Darabja 80 fillérért kapható gyógyszertárakban, drogériákban, illatszertüzletekben stb.

Hasonlóképpen kitűnő Bergmann Manera liliumkrémje (70 fillér egy tubus) kitűnő szer női kezek gondozására.

